

§. 99.

Цѣль-та на дѣленія-та е да ся изброять, въ по-
слѣдователенъ порядъ, по-низскы-ти науми, кои-то
ся заключавать подъ по-высокъ наумъ. Тя ся дости-
га: кога ся поставяять въ надлѣжно противоположе-
ніе исчисляеми-ти науми, кога ся опрѣдѣли число-то
имъ и ся докарва плѣноша въ дѣлѣніе-то.

*Изъясненіе: Надлѣжно противоположеніе на чле-
новы-ты въ дѣленіе-то иска, что-то всякой членъ да
бѣде отрѣзано отличенъ отъ другій, а това става тога-
ва, кога-то ся пази рядъ въ постѣяніе отъ по-высо-
кы членове камъ по-низскы-ты членове, зачто-то тогава
не ся наряждать успорядно по-высокы и по-низскы чле-
нове, отъ които послѣдни-ти всякога ся включавать въ
прѣвы-ты. Слѣд. за да ся упази това правило *неминуе-
мо* потрѣбно е, что-то членове-ти на подраздѣленія-та
да слѣдуватъ не друго-яче, освѣнъ слѣдъ членове-ты на
главны-ты дѣленія, и въ никой случай да ся не смѣшать
едни съ други.*

2) *Опрѣдѣлено-то число на членове-ты иска*, что-
то да нѣма весма много исчисляемы наумы, и въ тѣхъ
да ся не дроби дѣлимый наумъ на дребны части; зачто-
то както умѣрено-то дѣлѣніе, пояснява слово-то и пома-
га на память-тѣ, така наопакы дѣлѣніе, кое-то излиза
извѣнь надлѣжящы-ты прѣдѣлы, обременява память-тѣ
и потьмнява слово-то.

3) *Плѣноша въ дѣленія-та иска*, что-то да ся из-
броять вси науми, кои-то съставлявать сѫщественны-ты
и не минуемо потрѣбны-ты членове на дѣлимо-то цѣло,
така что-то тын, земени вкупъ, точно да бѣдѣтъ равни
на само-то цѣло. Въ противенъ случаѣ, дѣленіе-то ще
съдрѣжива въ себе това, что-то не ся относитъ до клюбо-
то на дѣлимый наумъ, иѣ е земено изъ клюбо-то на дру-